

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

MIR

Glasilo koroških Slovencev

Leto XXVIII.

V Celovcu, 10. malega travna 1909.

Štev. 18.

Aleluja!

Našemu gibanju prijazni listi so poročali o našem volilnem gibanju in končnem rezultatu s prav laskavimi članki. Zlasti ljubljanska dnevnik „Slovenec“ in „Slovenski Narod“ sta objavila lepe članke v zadoščenje nam za nemali napor v volilnem boju in v nadaljno izpodbujo k vztrajnemu delu. Tudi praška „Union“ in dunajski „Vaterland“ sta našo stranko krepko zastopala. Veseli nas, da nismo sami, ampak da imamo po celi širni Avstriji, tudi med pošteni Nemci, prijatelje, ki nas podpirajo v hudem boju z mnogo močnejšim nasprotnikom.

Treba je bilo zapisati te besede v znak pri srčne zahvale koroških Slovencev svojim bratom po drugih deželah in v izpodbujo koroškim Slovincem, da spoznajo, da bijejo zanje drugod bratavska srca tem močnejše, čim bolj nas tepe kruta nemškonalna roka. Temu primerno je tudi razpoloženje slovenskih volilcev, zlasti v Podjuni in v velikovškem okraju. Ljudstvo spozna, da se budimo od mrtvih in vstajamo, in zato kličemo iz celega slovenskega srca Slovincem na Koroškem tako vesel aleluja, kakor še nikdar poprej.

Toda prazen, ničev bi bil naš aleluja, če bi si v brezdelju in v neplodnem veselju podajali roke. Brez boja ni zmage, brez dela ni uspehov, brez jasnega pogleda v preteklost in bodočnost ni pravega, uspešnega delovanja. Recimo, da smo pri minolih volitvah vsejali seme, ki bo vzklilo in zrastle v drevo le, če je bomo negovali. Volilni boj naj traja naprej celih šest let ali bolje povedano, naše delovanje prihodnjih šestih let naj bo priprava za prihodnje deželnozborske volitve. Čete, ki so bile naše, utrdimo, izvežbajmo in nabirajmo novih bojnikov. Da se bodo naše vrste pomnožile in okrepile, razkrinkajmo vso zlobo, vse laži naših nasprotnikov, pokažimo jih v vsej grdi nagoti. Pomisliti je treba, koliko dobrih Slovencev so nam pri volitvah ukradli nasprotniki z lažmi; ne pustimo teh v napačni sodbi, ne žrtvujemo jih nasprotnikom, saj so naši po duhu in srcu, le zapeljani so. Naše ljudstvo po

pretežni večini ni slabo, ampak le zapeljano. Koliko nemčurjev bi se z gnusom obrnilo proč od nemškonalne stranke, če bi jo prav spoznali, koliko bi se jih nam pridružilo, če bi res izvedeli, kaj hočemo mi in da nam le zloba nasprotnikov podtika to, česar nočemo in nismo nikdar hoteli. Predvsem je torej treba izobraževalnega dela. S pravico smemo trditi, da so bili že pri teh volitvah povečini naši najboljši agitatorji možje in mladeniči, ki so udje izobraževalnih društev. Svoje dni so pisali nekateri listi, ki životarijo le s puhlimi narodnimi frazami, da so izobraževalna društva nepotrebna, da ne rodé uspehov. Ljudem, ki hočejo čez noč vidne uspehe, da bi jih grabili lahko kar z rokami, ne moremo pomagati. Če pa v tem ali onem kraju društvo ne uspeva, ni vzrok temu društvo, ampak prav posebne krajevne razmere, morda tudi voditelji društva. Eno je gotovo: Brez društev, zlasti brez izobraževalnih društev, ne bomo imeli ne poveljnikov ne armade. Vrzimo se z vneto na delovanje v društvih, najsi bodo že delavska, pevska, tamburaška, šolska, bralna ali izobraževalna društva ali knjižnice. Največjo skrb polagajmo na izobraževalna društva! Kjer so le količkaj ugodna tla zanje, kjer je le ena oseba, ki bi bila zmožna za vodstvo, ustanovimo jih!

Izvesti moramo tudi organizacijo deklet in žen, naj pa se to zgodi v obliki kakršnikoli že, če ne drugače, v bratovščinah ali v Marijinih družbah. Kot zelo važno nalogo smatramo organizacijo delavstva, ki je pri nas še v povojih. V tem bomo zopet potrkali na bratavska srca onstran Karavank, odkoder pričakujemo pomoči. Par ljudi v Celovcu ne zmore vsega tega velikanskega dela. Podlaga vsemu temu pa naj bodo naši denarni zavodi. Treba jih je brez vseh strankarskih pomislekov združiti v enoto in jih pridružiti tja, odkoder smemo pričakovati pomoči. Tako nam narekuje politična treznost, ljudem, ki se temu protivijo, pa narekuje le politično strankarstvo, da ne povemo malo več. Edinost, delavnost, resnica in politična poštenost pa je orožje, s katerim moremo zmagovati.

Rojaki! Ne ustrašimo se dela in žrtev! Delo in žrtve so nas vodile do zmag, delo in žrtve nas

pripeljejo tudi do končnega cilja. Če so naše žrtve večje in je naše delo težavnejše nego med Slovenci v drugih deželah, bodo pa naši uspehi tudi trajnejši in za nas tudi častnejši. To delo bo naše vstajenje, naše življenje. Ali je še kdo, ki ne veruje več v naše vstajenje? Ta naj zapusti ta svet, ker ga ne pozna več! Mi pa smo videli že prve korake vstajenja, doživeli prve trenutke življenja koroških Slovencev. Uračunal se je svet, meneč, da smo mrličji, da nas ni. Spali smo le, zdaj se probujamo, in ko se vzbudimo, bomo naredili strahovit obračun za vse spečim nam prizadete rane, krivice. Aleluja! kličemo že danes tistem trenutku, ki hrepenimo po njem kakor Devica po Sinu, dokler ni vstal od mrtvih in s tem premagal zlobo. Aleluja!

Na naslov c. kr. okr. glavarstva v Velikovcu in c. kr. deželne vlade v Celovcu.

Svojčas smo poročali o skrajno pristranskem postopanju dične naše koroške trgovske in obrtne zbornice v zadevi ustanovitve javne mostne tehtnice v Šmihelu nad Pliberkom po tamošnji slovenski hranilnici in posojilnici. Okrajno glavarstvo v Velikovcu je vprašalo trgovsko in obrtno zbornico glede krajevne potrebe za tako tehtnico. In ta se je v svoji nemški zagrizenosti popolnoma neopravičeno izrekla proti ustanovitvi tehtnice s tem, da ni priznala krajevne potrebe, ker menda zadostuje tehtnica v — Pliberku. Iz tega res imenitnega razloga odklonitve sledi, da trgovska zbornica sploh ne pozna krajevnih potreb ali pa da napram Slovincem sploh noče postopati stvarno in nepristransko. Kdor le količkaj pozna razmere, mora priznati, da tehtnica v Pliberku sploh ne pride v poštev za stranke, ki bi se posluževale tehtnice v Šmihelu. Nihče od Bistričanov in Globasničianov ne bo tako nespameten, da bo vozil svoje blago oziroma svojo živino najprej na tehtnico v Pliberk in potem zopet nazaj na pliberški kolo-dvor. Gospoda v trgovinski zbornici bržkone tudi

Podlistek.

Molitev vsekdar pomaga.

Narodna pravljica.

(Konec.)

„Lahko noč“, reče Marko in odide po poti naprej ter veselo zanka.

In „lahko noč“ je rekel tudi tuji gospod ter odšel k počitku.

Drugokrat zopet prepeva Marka po znani poti, in ko pride do kapelice, daruje zopet šopek cvetic in moli angelsko čiščenje v čast božji porodnici. Ko odmoli ter hoče naprej, spregovori Marija:

„Stopi k meni, mladenič.“ Marka stopi k Mariji, in precej pride mimo bela žena s koso na rami in svetiljko v roki.

„Kam greš?“ jo nagovori podoba Matere božje.

„Grem po mladeniča Marka, precej pojde z menoj“, odgovori bela žena in odide.

„Kdo pa je ta žena s koso in svetiljko?“ povpraša Marka podoba božje porodnice.

„Glej, ljubi, to je smrt in ravno po tebe se je namenila; pa jaz te hočem varovati, ker si bil vedno moj častilec.“

Kmalu pride zopet bela žena mimo, in Marija jo vpraša:

„No, si ga li našla doma?“

„Ne“, odgovori smrt; „ni ga bilo danes doma in varuje ga nebeška kraljica; jutri pa pojdem

eno uro prej, da ga najdem še doma.“ Smrt nato odide, in Marija reče mladeniču:

„Zdaj pa le idi svoja pota, jutri pa pridi eno uro poprej!“

Mladenič obljubi to in poljubi kraljici nebes in zemlje rob njene obleke ter veselo prepevajoč nadaljuje svojo pot.

Drugi večer je prišel res eno uro poprej. Prinesel je šopek lepih lilij ter ovenčal ž njimi podoba Marije; ko pobožno odmoli, ga zopet nagovori sveta Devica:

„Stopi k meni, blagi mladenič!“ Komaj da je stopil Marka k Mariji, že je prihitela bela žena s koso do kapelice, in Marija jo vpraša:

„Mar greš zopet po Marka?“

„Da“, odgovori smrt. Bila sem že tamkaj, a ga ni bilo doma. Požrnila sem se, da ga dobim na potu, a mi je ušel, varuje ga izvoljena Devica, naša Gospa; ne smem do njega. A jutri mi ne uide.“ To izgovorivši odide, in Marija reče mladeniču:

„Zdaj pa le idi, kamor si se namenil, jutri pa pridi precej, ko se bo nagnil dan, in se bo skrilo solnce za hribe.“

Marka poljubi sveti Devici roko in odide ves vesel.

Tretjekrat pa pride naš Marka že precej v mraku, ovenča podoba Matere božje in moli angelsko čiščenje. Ko odmoli, zopet izpregovori Marija ter reče: „Stopi, blagi mladenič, zopet semkaj k meni.“ Komaj da stopi Marka k podobi, že je bela žena s koso pri kapeli. Marija jo vpraša: „Ali zopet ni doma mladeniča?“

„Ni ga doma; bila sem tamkaj in iskala sem ga trikrat, a ga nisem našla; pa kako ga bom našla, ker ga ti, o velika Gospa, prikrivaš. Ne bom ga več iskala. Njegov čas je potekel, in pustila ga bom živeti, da bo videl svoj četrti rod!“

To izpregovorivši odhiti nato dalje.

„Kam neki zdaj gre?“ povpraša Marka Mater božjo.

„Ne daleč odtod po očeta peterih otrok“, odgovori Marija.

„O sirote! Kako pa da ravno po tega?“ povprašuje Marka dalje.

„Ker je pošlo olje v svetiljki njegovega življenja“, odgovori Marija.

„Ako bi rad videl, kaj se bo godilo s tem očetom, po katerega je šla zdaj smrt, pa pojdi z menoj.“ To izpregovorivši zapusti Marija kapelico, prime mladeniča za roko in ga pelje v hišo umirajočega bolnika. Marku so se odprle duhovne oči, da je videl vse, kar se je godilo. Na postelji pri zidu je ležal mož, ves blede in pojemajoč; mrzel pot je rosil njegovo čelo. V rokah je držal križec, v katerega je upiral oči. Poleg njega je stal mlad dušni pastir, ki mu je bil prinesel poprej sveto popotnico. Krog njega pa je klečalo petero otrok in žena; vsi so bili vtopljeni v gorečo molitev in po obrazih so jim polzele vroče solze. Dalje vzadi pa so klečali in molili sorodniki, sosedje, znanci in prijatelji bolnikovi. Nad njim v zraku je bil krasen mladenič z zelenim vencem v roki; bil je njegov zvesti angel varih, ki je čakal na dušo, da jo ovenča. Tudi hudoba je bila prišla, da bi motila umirajočemu zadnje trenutke živ-

prav dobro ve, da je ta njen razlog odklonitve popolnoma zvit iz trte, toda ustanovitev javne tehtnice se mora preprečiti na vsak način, saj jo hoče ustanoviti slovenska hranilnica. Saj se poznamo!

Ta slučaj je zopet donesek k dokazu stare resnice, da nas koroške Slovence z malimi izjemami sovraži vse, karkoli hodi in lazi od zadnjega škrica do c. kr. dvornih svetnikov. C. kr. okrajno glavarstvo v Velikoven in c. kr. deželno vladu v Celovcu pa slovesno pozivljamo, da se v takih in sličnih slučajih sploh ne obračata več na Slovence skrajno sovražno trgovsko in obrtno zbornico, ampak da si oskrbite potrebna poročila nepristransko potom svojih lastnih organov.

Pomen „Slov. kršč. soc. Zveze“ za Koroško.

Ker nam naše šole ne nudijo tega, kar moramo od njih pričakovati, smo koroški Slovenci navezani na samopomoč: Naše ljudstvo se mora vsaj izobraziti, ko stopi iz šol, v naših izobraževalnih društvih. Torej smo koroški Slovenci prisiljeni, ustanoviti v vsaki župniji svoje izobraževalno drništvo, ki bo skrbelo, da naše ljudstvo ne zaostane v izobrazbi za svojimi sosedi. Vzdrževanje teh društev pa stane mnogo žrtev v denarju in času. Vendar je koroško-slovensko ljudstvo pripravljeno za te žrtve v obrambo svojih najdražjih svetinj: vere očetov svojih in jezika svojih mater. Maščevalo pa se bo kruto nazadnjaško postopanje naših nasprotnikov. Naše ljudstvo še ni obupalo, ampak mirno trpi in se pripravlja za odločilni boj za svoje pravice.

Zadnji tečaj v Velikoven je pokazal, da je še čvrsta naša mladina, da so še krepki naši mladeniči in navdušeni za narod svoj in za blagor svojih sorojakov. Na vseh krajih našega goratega Korotana se bodo začeli oglaševati in probujati naše ljudstvo iz stoletnega spanja in ga klicati v sveto borbo za naše narodne svetinje. Ne bomo se podali v boj s koli in vilami, s sekirami in kosami, z orožjem in noži, kot naši pradedje za časa turških bojev, ne bomo prižigali ognjev na naših hribih in gorah, ampak šli bomo med ljudstvo, ga visoko povzdignili v izobrazbi in blagostanju in ga združili v eni hiši pod zastavo „Slov. kršč. soc. Zveze“.

„Slov. kršč. soc. zveza“ je poklicana, da družijo vse naše vrle bojevnikove v svojem taboru in jih vadi v svojem orožju: um naš je orožje naše! „Slov. kršč. soc. zveza“ je poklicana, da zanese prapor svoj v najmanjšo vas, v vsako slovensko hišo in zbere pod svojim okriljem vse koroške Slovence. „Slov. kršč. soc. zveza“ je poklicana, da priskoči vsaki postojanki s svetom in z gmotnimi sredstvi na pomoč, da ne onemaga v boju in ne podleže nasprotnemu navalu. Za vsakega rojaka mora vedeti „Slov. kršč. soc. zveza“ in vsakemu mora biti pripravljena pomagati.

Minilo je letos 100 let, odkar se nam je rodil naš prvi narodni probuditelj, naš Matija Majar Ziljski, ki je ob svitu svobode avstrijskih narodov l. 1848 klical koroške Slovence iz spanja v boj za mili jezik svoj, za pravice koroških Slovencev.

Koroški Slovenci! Dolžnost naša je, da postavimo rojaku svojemu, ki je vse svoje dni žrtvoval blagru našemu, trajen spomenik, ki bo pričala naše hvaležnosti do slovenskih rodoljubov. Ne stavimo mu težkega kamna na njegov zeleni grob v zlati Pragi, kajti njegova prsa teži že dovolj krivica, ki se godi njegovim rojakom. Ne stavimo mu kipa na mestnem trgu, kajti domovina njegova nima mesta, ki bi bila vredna njegovega spomenika; niti enega mesta si ni ohranilo koroško-slovensko ljudstvo, katero bi krasilo s spomeniki svojih slavnihih mož. Le na deželi se je ohranilo čvrsto naše ljudstvo in tam mora stati tudi Majarjev spomenik, ki naj bo živa pričala hvaležnosti našega ljudstva.

Vse je žrtvoval naš rodoljub za izobrazbo in povzdigo koroških Slovencev; zato naj bode tudi spomenik njegov posvečen izobrazbi koroških Slovencev. Iz spomenika naj odseva blago srce pokojnika in naj budi rojake, kot jih je budil on z živo svojo besedo pred 60 leti. Ves slovenski Korotan je ljubil Matija Majar, ves Korotan mu mora biti hvaležen in tudi spomenik njegov naj budi vse, naj kliče na delo vse!

Tak spomenik bi bile knjižnice, ustanovljene v njegov spomin preko koroške zemlje. Lep spomenik bi bile rajnemu rodoljubu in gotovo tudi čisto v njegovem duhu.

„Slov. kršč. soc. zveza“ je predvsem poklicana, da skrbi za dobre knjižnice na deželi in je tudi vselej obračala vso svojo pozornost na to stran svojega delokroga. „Slov. kršč. soc. zveza“ pa je tudi edini činitelj na Koroškem, ki zagotavlja obstoj in razvoj ljudskih knjižnic med koroškimi Slovenci. Potreba ljudskih knjižnic med našim ljudstvom je očitna, činitelj je tukaj, ki jamči za uspeh, le denarja še manjka. „Slov. kršč. soc. zveza“ za Koroško je najmanjša med slov. kršč. soc. zvezami, ima 22 nepolitičnih društev v svojem področju in sicer veliko večino na narodno izpostavljenih krajih, ki zahtevajo več gmotnih žrtev za vzdrževanje knjižnic. Skrbeti mora tudi, da se poplača toli potrebni „Delavski dom“ v Podljubelju, ki stane veliko denarja. Manjka ji torej vseh pripomočkov za nove knjižnice; navezana je na darove velikodušnih rodoljubov.

Slovenski rodoljubi, nikar ne pozabite „Slov. kršč. soc. zveze za Koroško!“ Pomagajte ji s knjigami, z denarjem in kupovanjem narodnega kolka „Obmejnim bratom v pomoč“, ki se dobi pri akademiji slovenskih bogoslovcev v Celovcu in od katerega da S. K. S. Z. celih 80% za knjižnice na Koroškem. Spominjajte se stoletnice našega Matija Majar Ziljskega!

Vse velikodušne darove sprejema hvaležno „Slov. kršč. soc. zveza za Koroško v Celovcu“, Kosarniška ulica števil. 30, kjer se dobi tudi narodni kolek pri gospodu Peregrinu Vunčec.

Vsi Slovani se spominjajo stoletnice prvega navdušenega Vseslovana izmed Slovencev, ki je bil pripravljen za vse žrtve tej svoji veliki ideji. Prepričani smo, da bomo našli tudi med darovalci za njegov spomenik rodoljube iz Kranjske, Goriške, Štajerske in tudi od drugih bratov Slovanov na jugu in severu.

Koroške novice.

Učence toži profesorja. Pretečeno soboto se je vršila v Celovcu pri okrajnem sodišču zanimiva obravnava. Ignac Čurčentaler, osemšolec na celovski gimnaziji, je tožil svojega profesorja, znanega dr. Hans Angererja, zaradi razžaljenja časti. Čurčentaler je bil član katoliške dijaške zveze na celovski gimnaziji. Ko se je to izvedelo, se je baje zagovarjal, da ne vidi v tem prav nič hudega, ker da je tudi prof. Angerer svojčas občeval z nemškonalcionalnimi dijaškimi društvi. Profesor in dijak sta se sprla, in dr. Angerer je imenoval dijaka „breznačajen subjekt“. Čurčentalerja je zastopal dr. Pupovac, Angererja pa dr. Metnic, ki je zagovarjal svojega klienta s tem, da si profesor in dijak nista stala nasproti kot zasebnika, ampak kot učitelj in učenec, in da z navedenim izrazom ni hotel Angerer dijaka žaliti, ampak le karati. Temu zagovoru se je pridružil tudi — sodnik. Dr. Pupovac pa je vložil zoper to rabsodbo pritožbo.

Lemisch, Pierl in Lerchbaumer so bili poslani v deželni zbor 1. aprila.

Vojaški nabori na Koroškem se vršijo meseca aprila: V Borovljah 17. in 19., v Celovcu 20., 21. in 22., v Svincu 30. in 1. majnika. Meseca majnika: V Volšperku 3. in 4., v Št. Pavlu 7. in 8., na Prevaljah 10., v Pliberku 11., v Velikoven 12. in 13., v Dobrlivasi 15., v Železni Kapli 17., v Celovcu za mesto 18., v Podkloštru 19., v Trbižu 21., v Beljaku 22., 24., 25., 26. in 27., v Šmohoru pa 14. junija. Slovenski fantje, nastopajte samozavestno, pa dostojno, da dokazete, kako nadkriljujete odpadnike!

Pa moj fantič se izmed vseh spozna, ker on zelen, zelen pušljec ma.

Divje peteline streljati je dovoljeno od 6. aprila do 1. septembra. Drugo divjačino je v aprilu prepovedano streljati.

Volitve v veleposestvu so se vršile 5. t. m. Slovenski in krščanskosocialni manjšini v skupini veleposestva, ki šteje blizu štirideset, torej nad eno tretjino vseh volilcev, bi pripadali najmanj trije mandati, pa nemškonalcionalna večina v tej skupini tudi to pot ni privoščila manjšini niti enega mandata; zares prav po nemškonalcionalni maniri. Izvoljeni so: Baron Leopold pl. Aichelburg 105, baron Franc pl. Aichelburg 81, grof Lodron 105, dr. Artur Lemisch 72, Ivan Suppan 96, knez Rosenberg 104, baron Sternek 78, Viljem Gorton 65, Franc pl. Knapitsch 64 in baron Hellendorf 77. — V manjšini so ostali: Julij pl. Reiner 37, prošt Joas 28, grof Khevenhüller 32, Franc Huber 26. 20 glasov je bilo razcepljenih.

„Klagenfurter Zeitung“ je v zadnjem času opustila prejšnjo maniro, da nam je z žaljivo objavo našega kandidata Grafenauerja hotela izraziti zaničevanje. Sodimo, da se je zgodilo to na pritisk deželne vlade, o čemur svoje čitatelje lojalno obveščamo.

Tiskovni skrat nam je v 16. številki v uvodnem članku napačno postavil vejico, vsled katere je smisel članka drug, nego je bil intendiran. Namesto „Krščanski socialci se ne upajo na dan s krščanskim načelom, v narodnem vprašanju bi radi sedeli na dveh stolih . . .“ se naj glasi:

ljenja, a vselej ga je spodila Marija, kateri se je bil ta mož v svojem življenju rad priporočal. In ko je blagi mož izdihnil svojo dušo, sprejel jo je angel, jo ovenčal in spremil v kraj večnega miru in veselja.

„Glej, ljubi moj“, nagovori Marija strmečega mladeniča, „takšna je smrt pravičnega in pravovernega kristjana. Zdej pa pojdi z menoj, pokazala ti bom tudi drugačno smrt.“ In šla sta čez mal griček v neko mesto v prvo nadstropje v krasno opremljeno spalnico. Tamkaj poleg stene je stala krasna postelja, pregrnjena s svilnato odejo, pod katero se je boril s smrtjo že osivel mož. Krasne in dragocene preproge in pregrinjala so zakrivala duri in okna; svete podobe pa ni bilo videti na steni. Mrtvaška tihota je kraljevala v sobi; ni bilo v sobi žive duše razen domačega zdravnika. Nobeden ni molil, nobeden mu ni držal sveče. Nobeden mu ni podal križca. Pa zakaj tudi! Saj vse svoje življenje ni veroval v njega, ki je visel na križu, zatrjeval je vedno, da sta Bog in vera le za otroke in revne ljudi, da človek nima duše. Ali zadnje trenutke življenja je mislil drugače. Grozno hudo se je bal umreti.

„Le par mesecev mi še ohranite življenje“, je dejal zdravniku, „in dam vam polovico premoženja, samo da umrjem potem drugače.“ A ta želja se mu ni izpolnila; dobrotni Bog mu je podelil celih 65 let, dovolj dolg čas za spoznanje. Umiral je, hudo je umiral. Poleg postelje ni stal dušni pastir, ni bilo blizu ne znancev ne prijateljev, ne sorodnikov, ne otrok, ker ga zaradi skopuštna nihče ni maral. Namesto angela, ki ga je že v življenju zapustil, je stal poleg postelje hudobec ter čakal na dušo, ki mu je služila.

„Vidiš, ljubi sin“, mu reče Marija, „taka je smrt grešnika, in večno trpljenje je njegovo plačilo. Zdej pa pojdi, in pokažem ti še nekaj.“ Nato ga vzame s seboj ter ga pripelje v veliko dvorano, kjer je bilo brez števila svetilk, v katerih so brlele lučce.

„Kaj pa to pomeni?“ povpraša Marka radoveden.

„Glej“, pravi Marija, „to so lučce človeških življenj. Ako zmanjka v kateri svetiljki olja, umrje dotični človek; zato pa tudi gorijo nekatere svetiljke svetlo, in te so za ljudi, katerim je odločil Bog dolgo življenje. Druge, ki gorijo slabše, so za ljudi, ki bodo dosegli le srednjo starost.“

„Kje le je svetiljka mojega življenja?“ vpraša Marka.

„Glej, ta-le je tvoja, ljubi sin“. Marija pokaže na svetiljko, ki je bila polna olja in je najsvetlejša gorela. „Ta svetiljka bi že bila ugasnila, ker je bilo pošlo olje; ali ker si pobožen kristjan in moj posebni čestilec, sem ti izprosila olja za polno svetiljko.“

Marka se zahvali Materi božji, potem pa jo vpraša:

„Kje je neki svetiljka moje zaročene neveste?“ Marija mu jo pokaže.

„O Bog!“ se prestraši Marka, „ta bo vendar kmalu ugasnila!“

Pa dolgo se ne premišlja, ampak prime svetiljko svojega življenja, ki je bila polna olja ter ga odlije v svetiljko svoje neveste, da je bilo v obedveh enako veliko olja. In glej, precej je začela lučca v nevestini svetiljki goreti lepše.

Zapustila sta ta kraj lučic življenja. Marija se je podala zopet v kapelico, Marka pa domov. Za nekoliko časa je peljal svojo nevesto pred oltar, in živela sta srečno do visoke starosti ter videla četrti rod svoj. Marka je tako pravilno prilil olje iz svoje v nevestino svetiljko, da sta umrla obadva v eni in isti uri.

Gotovo je tudi pri njuni smrtni postelji stala Marija, ker ona tega ne zapusti, kdor prav zvesto jo časti.

Priporočujemo našim družinam
Kolinsko cikorijo.

Nemški tovarnar ustrelil Slovenca. V Domžalah na Kranjskem je obstrelil nemški tovarnar Jožef Oberwalder pridnega slovenskega mladeniča Antona Jereba. Oberwalder je vasoval, in ko je prišel iz hiše svoje izvoljenke, je Jereb nekoliko zaceptal, nakar je prvi potegnul revolver in takoj streljal. Jereb je umrl v deželni bolnišnici v Ljubljani. To se je zgodilo na — Kranjskem, kjer Slovenci po lažeh naših nasprotnikov Nemce kar žro. Kak hrup so zagnali Nemci zaradi septembrskih demonstracij, čeravno se nobenemu Nemcu ni niti las skrivil. Naši nacionalci pa so za časa volilne agitacije pravili na shodih v celovški okolici, da so Slovenci v Ljubljani pobijali Nemcem glave.

„Krščanski socialci se ne upajo na dan s krščanskim načelom v narodnem vprašanju, bi radi sedeli na dveh stolih . . .“

Pokojninsko zavarovanje zasebnih nameščenec. Pokojninski zavod za zasebne nameščenec javlja, da je dozdej bilo priglasenih mnogo manj nameščenec nego se je pričakovalo na podlagi podatkov statistike. Bržkone mnogo delodajalcev svojih nameščenec sploh ni priglasilo ali pa samo deloma. Deželna vlada pozivlja v posebni okrožnici delodajalce, naj storijo svojo dolžnost, ker jih inače znajo zadeti jako občutne kazni.

Celovec. (Umivanje nog na Velikonočni četrtek.) Mil. knez in škof dr. Jožef Kah n je umival na Veliki četrtek noge starčkom, od katerih je štel najstarejši 89, najmlajši 65 let. Vseh dvanajst „apostolov“ skupaj je preživelo 925 let, dovolj za enega Henoha.

Celovec. Profesor pastoralke, o. Viljem Weth S. J., ki je zbolel na pljučnici in leži sedaj v sanatoriju „Marija pomagaj“, je prestal krizo in se mu je zdravstveno stanje zboljšalo.

Celovec. Tnkajšnji izdelovatelj strojev, g. Konrad Prosch, se je v nedeljo na večer obesil. V njegovem žepu so našli nabasan samokres. Vsled lanske suše je trpela njegova obrt in je mož prišel v denarne zadrege. Bil je sicer marljiv in poštenjak. Samomor je storil najbrž le v hudi razburjenosti, katero so opazovali na njem nekaj časa sem.

Celovec. V Lendkanal je skočila zadnji ponedeljek 25 letna soproga tukajšnjega realnega profesorja Ludovika Nagele in se je utopila. Po Celovcu govorijo, da je bila od zadnjega poroda sem zmedena.

Dvor pri Vrbi. (Velika skrb Ulbingova.) Imenitnega župana imamo. Vrbljanom se zna kazati „freiheitlich“, za nas pa ima „Gott zum Gruss“ in kaže veliko skrb za našo vest. Vse to je znal kazati v raznih pismih tudi povodom zadnje volilne agitacije. Hvalil je čez vse pretege kandidata Bruggerja ter ga smatral kot edinega, ki je zmožen boriti se za najlepši vzor človeka: Za „fortšrit“. Zraven je pa pozabil povedati, da so nemškonacionalci poslanca za četrto skupino našega okraja že davno prodali socialnim demokratom. G. Ulbing, ne pozabite, da Vaši nazori niso komando za celo Vašo stranko; voditelji vaši, sestojeci iz nemškonacionalnih profesorjev, advokatov in kapitalistov niso našli v vseh šestih sodnijskih okrajih niti enega kmeta-delavca, ki bi bil nemškonacionalnega mišljenja, s katerim bi gotovo zmagali, temveč vrgli so ta okraj kakor oglodano kost socialnim demokratom, zakletim nasprotnikom kmeta. Gospod Ulbing! jelite, na skrivnem se dro malo jezite čez take celovške nemškonacionalne generale. Za kmetsko skupino je župan Ulbing na vse škipce deloval za Breitgergerja in Gallerja ter ju priporočal s posebnim ozirom na kmetijstvo in tudi kot dobra katoličana. Vsak ima svoje pojme o „dobrih katoličanih“. Mi le to vemo, da socialni demokrati niso najboljši kristjani, še manj katoličani, in vendar se je predlagalo na shodu nemškonacionalnih zaupnikov v Beljaku dne 24. svečana, da se naj omeji boj proti socialnim demokratom. Posebno goreči katoličani potemtakem že niso mogli biti na tem shodu, na katerem so postavili za kandidata Breitgergerja in Gallerja. Mnogo si dovoli Ulbing kot župan. Vprašamo javno: Kako je mogel občinski sluga deliti z legitimacijami že izpolnjene glasovnice z nemškonacionalnima kandidatom? Ali je to še postavno, če širi pisma: „Auf Namen P. B. lautende Stimmzettel erhalten Sie bei der Wahl von unseren Gesinnungsgenossen“. Kje in pod katero pretevo so ti Ulbingovi „Gesinnungsgenossen“ dobili glasovnice? Gospod vladni svetnik beljaški, mi zahtevamo, da se stvar pojasni! — Po zadnji državnozborni volitvi obljubljeni „golaž“ ne sme izostati; kakor piše „Villacher Zeitung“, se bo ta delil na „Gesinnungsgenosse“ prihodnji Velikonočni ponedeljek.

Bilčovs. (Volitev.) Kakor vselej, kadar se bližajo volitve, sta začutila tudi tokrat naš nemško-nacionalni župan in g. Sames potrebo, da priskočita na pomoč propadajoči nemško-nacionalni stranki, seveda po svojih močeh. Samesovi lepaki pa niso privabili pričakovanih volilcev. Pri ožjih volitvah sta spravila moža s svojima glasovoma in s socialdemokratičnimi glasovi vred celih 8, mi pa 123 volilcev na volišče. Ti ljudje so prej vedno poudarjali: Kmet naj voli kmeta. Zdaj so pa oddali glasove za tovarnarja, bogatina, advokata, plemenitega viteza proti kmetu. S takimi frazami pa ne bodo nasprotniki pri volitvah več mnogo ujeli, ker so zdaj dokazali, da so jim fraze kakor „kmet naj voli kmeta, delavec naj voli delavca“, le tedaj prav, če so dobre za gnilo nemško-nacionalno ali pa za rdečo stranko, ki žre delavcem denar.

Velikovec. (Volitev v mestni skupini.) Ko se je raznesla novica, da kandidira v mestni skupini Velikovec-Pliberk-Železna Kapla kot samostojen obrtniški kandidat Jak. Pogačnik, so nemško-nacionalni volilci takoj zagnali krik, da je to izšlo od slovensko-klerikalne strani. To je golo navadno nemško-nacionalno obrekovanje. Slovenci smo imeli že davno namen, postaviti svojega slovenskega števnege kandidata. Ker je pa g. J. Pogačnik, ki je kandidiral popolnoma sam od sebe, prosil, da bi mu tudi Slovenci dali glasove, smo deloma ugodili njegovi želji. Sicer je pa popolnoma prav, ako se obrtniki polagoma začnejo gibati in nastopati proti nemško-nacionalni stranki, ki so ji bolj pri srcu nemško-nacionalni uradniki in nemškonacionalni učitelji, nego obrtniki.

Velikovec. (Po volitvah.) „Pa smo vendar enkrat zmagali“, tako so se pozdravljali slovenski volilci, ko so izvedeli o zmagi gospoda poslanca Fl. Ellersdorferja. Vse je veselo. Naši volilci so dobili novega poguma, in v bodočnosti bo veliko lažje delati, zlasti ker smo prepričani, da bo naš novi poslanec zastavil vse moči za gospodarski napredek svojega volilnega okraja, kakor tudi branil verske in narodne pravice svojih volilcev. Kakor je nastopal na shodih povsod kot mož, ki sta mu blagor ljudstva in pa pravičnost takorekoč prirojena, isto bo storil tudi v bodočem deželnem zboru. Prepričani smo, da bo deloval zares za kmete, ne pa za nemškonacionalne gospode, kakor nemškutarški poslanci; zato mu pa kličemo: Živel naš drugi slovenski kmečki poslanec!

Iz Podjunske doline. (Kajpada jih žge.) Nemcem se jeza, ki so jo vendar za časa volitev tako pridno hladili na slovenskih lepkih in ljubljanskih milijonih, tudi še sedaj ne da ohladiti; povsod naleti Slovenec na neprijazne obraze. Tako pred kratkim ne dobim na pliberškem kolo-dvoru voznega listka na slovensko zahtevo, in ko si hočem potem v Velikovcu v neki trafiki kupiti poštnih znamk, povejo mi z že povsod poznano prijaznostjo velikovških Nemcev, da moram, ako jih hočem imeti, znati nemški. No, to je pa lepa, si mislim, za denar bomo Slovenci že dobili, kar bomo hoteli. Ako pa Nemce že zadnje volitve tako razburjajo, naj se le pomirijo. Vedno bolj spoznava slovensko kmetsko ljudstvo, kaj počenjajo nemški nacionalni poslanci z njegovim težko prisluženim denarjem. In prišel bo še čas, ko ne bodo krščanski volilci pometli samo z enim ali drugim nemškonacionalnim poslancem, ampak z vsemi.

Škocijan. Kmetijska podružnica za Škocijan in okolico je na Cvetno nedeljo popoldan imela svoj občni zbor. Najprej se je izvolil novi odbor. Mesto dosedanjega načelnika g. J. Rabla-Majerja se izvoli načelnikom domači župnik g. Poljanec, ki je v lepem številu zbranim posestnikom tolmačil namen kmetijskih podružnic ter jih navduševal za stanovsko izobrazbo in organizacijo. G. Venik iz Celovca poroča o koristi racionalne reje domačih zajcev ali kuncev. Nekaj za našo mladino! Velikovski okrajni živinozdravnik g. Sokolovsky poroča o dosedaj še tukaj malo znani, vendar pa zelo nevarni kužni bolezni na spolovilih (Scheidenkatarrh). Precej posestnikov je naročilo drevesca iz drevesnice kmetijske družbe. Sklenilo se je za precej veliki okoliš škocijanske kmetijske podružnice zdaj tu zdaj tam prirediti vsako četrletje enkrat gospodarska aktualna predavanja.

Kotlje. „Bog nas je zapustil.“ Tako smo rekli Slovenci ob spodnještajerski meji, ko smo izvedeli, da je v splošni skupini zmagal Metnic. Pravzaprav pa je tako: Bog Slovencev še ni zapustil, pač pa slovenski socialni demokratje, ki so izgubili pamet, ker so volili kapitalista Metnica. Ako ne bi bili pomagali socialni demokratje gnili nemškonacionalni stranki iz precepa, bili bi zmagali Slovenci. Kdor še veruje socialnim demokratom, naj se ozre samo na te volitve in spoznal bo zmoto te stranke, ako ni udarjen s kurjo slepoto. Ljudje pravijo: „Pri prihodnjih volitvah zmagamo mi in naj se tudi vsa nemškonacionalna stranka in socialisti s Celovcem vred postavijo na glavo. Resnično! Te volitve niso za nasprotnike drugega, kakor pogrebno zvonjenje.“

Djekše. (Volitev.) Da smo se pri volitvah na Djekšah dobro držali, je gotovo vsem znano. Imenitno je bilo posebno pri prvi volitvi za splošno skupino, pri kateri je znani veliki prijatelj kmetov in delavcev — milijonar dohtar Metnic — dobil en glas. Torej je bil pri nas enoglasno izvoljen. Pri ožji volitvi je dobil zopet eno + ničlo, tedaj 10 glasov, ki pa so v primeri z 178 glasovi za Grafenauerja res ničla. Volili so ga baronovi „jagri“ in naši „agrarci“, pristni in zvesti pristaši in somišljeniki „tudiagarca“ in „bauernbindlarja“ Mežnarjevega Zepeja iz Štefana in od „Bauerncajtinge“ hvaljenega Nageleta

in nekaj naših rdečih. Menda je Metnic nad izidom volitve tako vesel, da nam za cesto ne bo dal 20.000 kron, ki jih da dežela, ker je tudi deželni odbornik. Tako pripovedujeta pri nas „tudiagarca“ Luknar in Napečnik. Ali jih bo Metnic porabil zase, ali jih bo dal Luknarju in Napečniku v „agrarne namene“, ne vemo; a ko bomo izvedeli, bomo vam takoj poročali. Naš Nagele, ki se zna tako hvaliti in misli, da mu bodo Djekšarji vse verjeli, je pri nas na svojem zadnjem zborovanju rekel, da nam je on pripomogel k tem 20.000 kronam. Kmetje, ki pridejo k velikovškemu županu Pinteriču, pa tam zopet izvejo, da je Pinterič tisti, ki jih je poskrbel za nas. Zdaj res ne vemo, kateremu naj se zahvalimo. Mogoče sta nam k 20.000 kronam pripomogla Nagele in Pinterič vsak po 20.000 kron, torej jih bo kar 40.000. Zadolvoljni pa smo, če dobimo le 20.000 kron, in to tistih, katere nam je deželni zbor že davno dolžan dati od davkov, ker smo dozdej le plačevali, dobili pa še ničesar. Sternbirt in Pinterič naj se pa le kar sama zglihata. Tudi volitev v kmečki skupini je bila za nas imenitna. Breznik je dobil samo en „firar“, ker si pri nas ni več zaslužil. Omenil bi to pot samo, da Sternbirt in Šumi z „Bauernzeitung“ vred ne bosta dobila Djekšarjev pod svojo komando, če priredita pri nas tudi dvajset zborovanj na leto. Djekšarji znamo bolj samostojno misliti, nego „agrarci“.

Prevalje. (Nezaupnica Pristovu.) Dolgo, dolgo je kuhala nemškonacionalna gospoda v Celovcu svojega kandidata za okraj Pliberk-Železna Kapla. Kakor punčico svojega očesa so ga skrbno varovali in skrivali. Kakor vojaki v vojski zavarujejo in skrijejo svojega vojvodo, da ne pride sovražnikom v roke, tako so nemški narodovci prikrivali svojega kandidata našim očem. Šele tik pred volitvami se je pokazal v osebi — našega župana Pristova. Pač prav ste imeli v Celovcu, da ste se bali za njega. Kakor mrzla marčna sapa zamori vrtnarju nežno cvetlico, če jo prezgodaj presadi iz cvetličnjaka na vrt, tako so vam tudi vašega novega kandidata odnesle srečno letošnje volitve. Propadel je celo v lastni občini. Pač žalostno za kandidato, če kandidat v lastni občini, kateri celo županuje, ne dobi večine. Naši slovenski kmetje so g. Pristovu dne 29. marca z glasovnicami v roki izrekli trpko nezaupnico. Izbral si je pač letos najneugodnejši čas za svojo kandidato. Kajti župana, ki trobi v nemškonacionalni rog, ki izpusti iz volilnega imenika okoli 60 kmečkih volilcev, ki je po svoji brezbriznosti pomagal zavleči uravnavo Meže, ki svoje občane v največji stiski, kakor lani ob veliki suši, pusti na cedilo, dočim dobivajo sosednje občine Št. Danijel, Tolsti vrh in Kotlje sena in slame, kolikor ga potrebujejo, dočim našim kmetom na Breznici že živina poginja same lakote. Takemu županu naši kmetje niso mogli dati zaupnice. Pristov je in ostane gosposki kandidat. Volili so ga nemški uradniki v Prevaljah, Možici in Guštanju. Mi pa potrebujemo poslanca, ki bo za kmeta in ne za gospodo, ki ima že itak preveč poslancev. Slišali pa so se pri volitvah tudi ogorčeni glasovi iz kmečkih vrst, da nam Pristov prihodnjic ne bo več županil.

Prevalje. (Naš občinski urad v luči volitev.) Ni nam šlo v glavo, kako da je mogla naša občina izpustiti iz volilnega imenika okoli 60 slovenskih volilcev, ne mogoče hlapcev, ki so šele došli v občino, ampak po večini delavce, najemnike in užitkarje, ki že več let nepretrgoma stanujejo v tukajšnji občini, da, tudi take, ki so tu celo svoje življenje. Šele ob volitvah se je pokazalo, koliko je izpuščenih. Mnogo jih je prišlo volit, ali ker niso bili v volilnem imeniku, so morali zopet domov. Marsikatera beseda ogorčenosti in opravičene jeze se je slišala. „Če je pa treba kaj plačati, me pa takoj najdejo.“ In vse te nerednosti so se zgodile v kljub „najboljšim intencijam“ ali namenom našega župana. Svoje najboljšee namene je pokazal seveda s svojo kandidato. Ko smo izvedeli o njej, nam je bilo pojasnjeno marsikaj, kar nam prej ni šlo v glavo. Manj dobre volje sta pokazala župan in njegov tajnik, ker nam pri reklamacijah nista hotela iti na roke. Prišli so kmetje z dokumenti v občinsko pisarno in so ustmeno reklamirali volilce. Bila bi njuna dolžnost, da bi naredila reklamacijski zapisnik, ali tega nista hotela. Morali smo vložiti pismene reklamacije. Katera postava pa pravi, da mora reklamacija biti ravno pismena? Namesto, da bi nam občinski urad šel na roke in tako popravil zamujeno dolžnost, pa nam je delal šele zapreke s tem, da je pri osebah, ki stanujejo že več let v občini, pripisal v naših reklamacijah, da so mu neznan, da mu nikoli niso prišle pred oči. Svetujem našim starim užitkarjem, ki so bili izpuščeni

iz volilnega imenika, da gredo odsedaj vsak dan v občinsko pisarno predstavljat se tajniku, da jih ne bo tako lahko pozabil. Tajnik Pušenjak je pa tudi očitno agitiral za nemško-nacionalna kandidata kapitalista Metnica in župana Pristova. Dokaze mu takoj navedemo, če hoče. Zanimiv je sledeči razgovor v občinski pisarni: Upokojenec E. prosi g. Pušenjaka, naj mu napiše na glasovnico Grafenauerja. Pušenjak mu odvrne: Grafenauerja ne, Metnica, če hočeš. Navzoči Jezernik pravi, da naj E. ne pusti napisati Metnica. Pušenjak: Agitirati se tukaj ne sme! Jezernik: Vi pa koj smete. Tak je naš občinski urad v luči volitev.

Prevalje. (Živio kapital!) Poznali smo naše rdeče sodruge, toda pri zadnjih volitvah smo jih spoznali do dobra in spregledali vso hinavščino in breznačajnost te stranke. Pri ožji volitvi so se pred voliščem širokoustili, da vsled svojega programa nikakor ne morejo voliti kapitalista Metnica, češ, da se rajši volitve vzdržijo ali pa oddajo svoje glasove Grafenauerju. A glej jih brezvestneže! Res so nam kazali svoje glasovnice, ki so se glasile na Grafenauerja in jih tudi drugim pred našimi očmi podpisovali, a bila je samo laž in goljufija. V žepu so imeli namreč druge glasovnice, in sicer litografirane na ime Metnic, katere so pri volitvi tudi oddali za svojega „delavca“. Mi smo bili sicer ogoljufani, a nič ne dé: rdeče šoceljne smo spoznali, in spoznal jih je tudi marsikateri, še dobro misleči delavec, in to je tudi nekaj, kar ne bo brez koristi za našo dobro stvar. „Živio kapital, pereal delavec!“ To bo odslej klic socialnih demokratov.

Prevalje. „Narodni dnevnik“, ki se oborožuje dan za dnem s samimi frazami proti „klerikalnemu zmaju“, pripisuje v svoji otročji naivnosti vsak, za koroške Slovence žalosten pojav „klerikalni“ politiki naših rodoljubov. Ta politika — tako si domneva štajerski mladič — je med drugim rodila tudi sedanjega nemškonacionalnega župana v Prevaljah. Človek, ki to bere, se smeje pustolovcem okrog „Narodnega dnevnika“ in nehote se mora vprašati, kdo da je rodil med štajerskimi Slovenci „štajercijance“, ki ponujajo svoje smrdljivo seme tudi pri nas. Ali morda tudi „klerikalci“? No, če res, zakaj pa se zdaj ne oklenejo edino prave politike gospodov okrog „N. d.“, ki gotovo ne uganjajo „klerikalne“ politike, četudi jo imajo vedno na jeziku? Dokler pa so nemščurki „štajercijanci“ tako trdovratni grešniki, da gredo rajši za kakim Ornigom, kakor za „Narodno stranko“, naj se gospodje v Celju ne jezijo nad nami, če nismo mogli vzbuhati v našem Poldeju toliko narodne zavesti, da bi si bil upal nastopiti kot slovenski župan tudi na zunaj in v dejanju pokazati, da je Slovenec in ne orodje naših narodnih nasprotnikov. Naša politika sloni na krščansko-narodni podlagi in zato s Pristovom nismo zadovoljni, ker delujemo na to, da se ohranijo Prevalje slovenske in ne postanejo kak „Burg des Deutschtums“, kakor je prerokoval sam Pristov, ko je pred leti, ko so razvili zastavo tukajšnjega nemškega pevskega društva, pozdravil došle Germane. Da se razumemo!

Torba za nasprotnike.

„Štince“ lažejo v eni sapi. Brez laži pač nasprotniki nimajo uspehov ne pri volitvah, ne po volitvah, zato lažejo prav krepko tudi še naprej. Glasilo nemškonacionalne stranke na Koroškem, „Freie Stimmen“, zaslužijo v laganju krono. Prevedle so del uvodnega „Mirovega“ članka v 16. številki. In zmagaja je naša, v katerem smo poročali o volilnih neuspehih krščansko-socialne stranke in navajajo kot besedilo našega članka tudi sledeče: „Tako je prav; izdajalec gre kot plačilo zaslužena breca“. Tega „Mir“ vendar nikdar in nikjer, tudi kaj drugega sličnega ni pisal, ampak je zrastle to le na gnojišču štince. Ravno nasprotno je pisal „Mir“, ne da izdajejo krščanski socialci svoj nemški rod, ampak da so preveč nacionalni in se v narodnem vprašanju ne upajo na dan s krščanskim načelom v nacionalnih vprašanjih. „Tagblatt“ še ni našel korajže, da bi bil enkrat zaklical ne nacionalcem, ampak zmernim Nemcem: Pustite vendar enkrat Slovence pri miru, dajmo jim pravice, ki jim gredo po božji in človeški postavi, in mir bo na Koroškem. Ali izvestne gospode iz višjih nacionalnih krogov res ni prav nič sram, da njihov organ tako grdo laže? To je bila tako debela, da so jo „Freie Stimmen“ same v drugi številki morale preklicati, ker take laži le ni mogoče vzdržati.

„Freie Stimmen“ ne morejo preboleti, da se je mil. knez in škof dr. Kahn upal oddati za Grafenauerja odprto glasovnico. Nas to samo veseli in smo svojemu škofu iz srca hvaležni, da je

očitno pokazal, koga naj bi bil moral voliti vsak krščanski mož. Pravica nad vse, to je pravo krščansko načelo, ki ga je treba izvajati, ali je to kakim lutrovskim „štincem“ prav ali pa tudi ne.

Gospodarske stvari.

Reja goveje živine.

(Franc Pengov.)

Ako pomislimo, kakšen da je namen delovanja kmečkega gospodarja, pridemo do tega, da je njegova glavna naloga pri obdelovanju zemlje ta, da jo prisili dati mu koristnih sadežev, ki jih porabi deloma v domačem gospodarstvu, deloma pa jih proda.

Večina pridelkov naših polj in travnikov pa ima v svoji prvotni obliki kot trava, slama, seno in pri veliki množini pridelkov le zelo omejeno vrednost za človeka. Ko bi ne mogel gospodar teh surovih produktov porabiti na kak drug način, — kajti sena in slame ne more ne pojesti, ne vsega porabiti za strehe, ne rabiti naravnost za gnoj, potem bi imel velikansko izgubo v letnem svojem računu, v bilanci, ki bi jo moral napraviti vsak slovenski kmet vsako leto, žal da je velika večina ne zna.

Da se izogne takim izgubam in da spremeni blago, ki bi drugače niti tržno blago ne bilo, v rabo, ki se prav lahko proda povsodi, v ta namen ima kmečki gospodar posebne, neznano umetniško sestavljene stroje doma in z njimi spreminja malovredno rabo travnikov in polja v žlahtno blago. Tak stroj, s katerim se ozir bistroumnosti sestava ali sistema ne da niti od daleč primerjati najbistroumnejša človeška izumitev je — živalsko telo. Ta stroj primerno oskrbovati, to je glavna naloga kmetovalčeva.

Ta stroj izpreminja pri svojem čudovitem in umestnem ustroju surove snovi kot travo, seno, slamo, listje, peso, repo, krompir, korenje in podobne reči v meso in mleko, v mast in volno in kosti in kožo. Poljedelec ne redi tedaj svoje živine samo zaradi dela, da mu pomagajo obračati težko grudo s plugom in jo rahljati z brano, da mu vozijo gnoj na njivo in pridelke ter les z njive ter iz gozda, ampak živina je tudi življenske važnosti zanj, da mu izpremeni in pridobi pravo ceno raznovrstnim njegovim pridelkom.

Vsakdo, ki rabi pri kakem delu kakršenkoli stroj, pa naj že bo strojevodja pri lokomotivi, ali umetni mizar pri svojih žagah in cirkularjih in strojni oblak ali pa poljedelec pri kosilnem stroju ali mlečnem posnemalniku, mora do dobra poznati bistvo, ustroj, potrebe, ravnanje in porabo dotičnega stroja, ako hoče, da bo mogel trajno uspešno delati z njim. Na dobičkanosno živino-rejo mora obračati kmet vso svojo pozornost in stremeti za tem, da dobi iz svojih surovih pridelkov kolikor moč veliko tržnega blaga.

Najvažnejše delo pri tem poljedelčevem stroju, pri govedu, je prebava. Prebavila naj krmo, ki jim jo pokladate, spremene tako, da kolikor se da, v popolni meri preidejo v meso in kri in da pride čim manj je mogoče v gnoj.

Ako si ogledamo zobovje prežvekovalcev, najdemo precej temeljno, značilno razliko od zobovja, recimo konjskega v tem, da v gorenji čeljusti manjka sekavcev in očnjakov, dočim ima dolenja čeljust največkrat po osem lopatastih sekavcev, s katerimi trga in muli travo in zelišča.

Še bolj značilen pa je za govejo živino želodec in način prebavljanja.

(Konec prihodnjič.)

Društveno gibanje.

Katol. slov. izobraževalno društvo v Globasnici priredi dne 18. t. m. svoj redni občni zbor z navadnim sporedom. Vršni se v zgornjih prostorih Šoštarjeve gostilne ob 3. uri popoldne. Postregle nam bodo vrle globaške igralko s „Časico kave“, zato pridite, dragi rojaki, v obilnem številu.

Odbor.

Politične vesti.

Srbsko-avstrijska trgovinska pogodba.

Pogajanje zaradi trgovinske pogodbe se prične takoj po Veliki noči. Srbska vlada upa, da obdrži dosedanje ugodnosti glede uvoza zaklane živine, poleg tega pa bo zahtevala tudi prevoz žive živine in znižanje nekkih carinskih postavk.

Sporazumljenje med Avstrijo in Turčijo.

V ponedeljek je predložila turška vlada parlamentu protokol o avstrijsko-turškem sporazumljenju glede priklopljenja Bosne in Hercegovine. Poslanci so vložili dva predloga, ki zahtevata,

da se naj razpravlja o tej zadevi v tajni seji, nakar je predsednik Ahmet Riza odredil tajno sejo, ki je bila precej viharna. Več poslancev je zahtevalo, da se debata odgodi na prihodnji dan, a vlada je vztrajala pri zahtevi, da se debata konča še v tej seji. Nato je parlament odobril avstro-ogrsko-turški dogovor s 136 glasovi proti 40 glasovom. Nekaj poslancev se je glasovanja vzdržalo.

Črnagora in Avstrija.

Med Črnogoro in našo državo se vrše te dni pogajanja, da tudi Črnagora prizna priklopljenje Bosne in Hercegovine. Tudi Angleška je priznala priklopljenje le pogojno, če bo rešeno vprašanje o § 29 berlinske pogodbe, ki določa razmerje Avstrije do Črnogore na morju. Med drugimi določa tudi, da Črnagora ne sme imeti vojne mornarice in je vse črnogorsko vodovje za vojne ladje vseh držav zaprto.

Volitve na Štajerskem.

Za deželnozborske volitve na Štajerskem se Slovenci pridno gibljejo. Nova „Narodna stranka“ je ponudila stranki „Kmečke Zveze“ kompromis, ki ga je pa slednja odklonila. Najnovejša politična stranka, dr. Plojeva stranka slogašev, bo postopala složno z „Narodno stranko.“ Dr. Plojevo stranko so ustanovili baje z namenom, da napravijo slogo, to pa so razumeli tako, da je v dosego sloge treba narediti še tretjo stranko, kakor bi že dveh ne bilo preveč. „Kmečka Zveza“ je odklonila kompromis, ker bi bila po kompromisu kot najmočnejša stranka proti obema združenima nasprotnima strankama glede poslancev v manjšini.

Proti malokrvnosti

uporabljajte SCOTT-ovo emulzijo, ki pomnožuje kri in tvori hitro močno in zdravo meso.

Pristna le s to znamko — z ribičem — kot z jamstvenim znakom SCOTT-ovega ravnanja.

SCOTT-ova emulzija

učinkuje istotako za staro kakor mlado. Hitro boljšanje vas bo iznenadilo in zadovoljilo ter vas bo en sam poskus prepričal, kakor je že tisoče prepričal v preteku 32 let. Zauživa se tudi po leti z najboljšim uspehom.

Cena izvirni steklenici 2 K 50 vin.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Kaj je novega po svetu.

Celovec. Iz lojalnosti objavimo sledečo nam vposlano izjavo: Prekličem žalilne besede, ki sem jih rabil pred dvema letoma zoper osebo gospoda prevaljskega župana Leopolda Pristova.

Celovec, dne 6. aprila 1909.

R. Petrič.

9000 tatov v Trstu. Tako je izjavil pri neki kazenski razpravi v Zadru policijski oficijal Titz v Trstu. Policija jih ima v seznamu.

Za škofa v Lincu je imenovan vodja tamošnjega bogoslovja, dr. Rudolf Hittmair.

Pretep v italijanski zbornici. V petek so se zbili v italijanski zbornici. Posneli so prav izvrstno komedije iz avstrijske zbornice, pa s tem razložkom, da se pri nas tepejo Germani in Slovani, v Rimu pa Lahi med seboj.

Morilec Julij Födransperg je bil pred tržaško poroto obsojen na smrt na vislicah. Po prečitanju rabsodbe je načelnik porotnikov podal izjavo porotnikov, ki priporočajo sodnemu dvoru, naj obsojenca predlaga v Najvišjo pomiloščenje. Predsednik je na to odgovoril, da se bo to priporočilo sprejelo v zapisnik, čeravno porotniki niso v to poklicani.

Želodec

krepilno, prebavo pospeševalno, gorečico in pehanje odstranjajoče, lahko odvajajoče učinkujejo pri nas Feller-jeve Rabarbara-kroglice z zn. „Elsa-krogl.“ 6 škat. 4 K franko.

Naroč. pri E. V. Fellerju v Štubici, Elsa trg 67 (Hrv.). Karl.

Izumitev Čeha v Afriki. Čeh Fr. Kašpar, ki biva v Tunisu v Afriki, je izumil hidrocikl (kolo ki teče po vodi), ki se je pri prvi poizkušnji izvrstno obnesel. Celi hidrocikl tehta 30 kg in prevozi razmerno v eni uri deset kilometrov dolgo pot. Izumitelj se je vozil po morju ob močnem vetru. Občinstvo ga je sprejelo na obrežju z navdušenjem.

Kufeke
Za otroke in odrasle.

Prve avtoritete, domače in tuje, priporočajo otročjo moko „Kufeke“ kot najboljšo hrano zoper bruhanje, drisko, črevesne katarje itd.

Burja v Trstu. Na Cvetno nedeljo je razsajala v Trstu huda burja, da so morali na več krajih nategniti vrvi. Vkljub temu je burja poškodovala več ljudi. Gospo Ano Karer, 45 let staro, je vrglo na tla in jo tako poškodovalo, da so jo morali odpeljati z ambulančnim vozom rešilne postaje.

Vseslovanski kongres se bo vršil v Varšavi meseca junija.

Mesino bodo zopet sezidali. Inženir Cannizzari je izdelal načrte. Mesto bo zavzelo štirikrat več prostora nego prej.

Izseljencem v Ameriko na znanje. Nekateri posamezne države Združenih držav Severne Amerike skušajo izvabiti izseljence s tem čez „veliko lužo“, da jim posojajo denar za potovanje. Toda pred kratkim je ameriška sodnica razsodila, da posamezne države Zed. drž. Sev. Amerike glasom zakona o naseljevanju nimajo pravice, posojati izseljencem denarja za potovanje. Izseljencem, ki potujejo v Ameriko s takimi podporami, se čisto lahko zna zgoditi, da jim naseljeniške oblasti v pristaniščih kratkoma prepovejo izstop na ameriška tla. Torej pozor!

Jovarniška zaloga in razpošiljalna ponudba k pomladanski in poletni dobi

sukna iz volne za bujno nizko ceno. Vzorci se zamenjajo.

Pozor! Ostanke po 3 metre v vseh barvah za K 6, 8, 10 in više. Velika izbira!

Zamena ostankov dovoljena. Od ostankov se vzorci ne pošiljajo.

A. J. Šolc, Nachod, Češko.

Zahtevajte „Mir“ po vseh gostilnah!

Tržne cene v Celovcu

1. malega travna 1909 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)	
	od	do	K	v
Pšenica	24	20	24	50
Rž	20	67	21	52
Ječmen	—	—	21	20
Ajda	—	—	20	10
Oves	19	—	20	6
Proso	—	—	—	83
Pšeno	—	—	25	40
Turščica	—	—	17	93
Fizola rdeča	—	—	—	10
Repica (krompir)	—	—	4	88
Deteljno seme	—	—	—	2
Seno, sladko	12	—	14	—
„kisló	8	—	12	—
Slama	9	—	10	50
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	26
Smetana, 1 „	—	60	1	20
Maslo (goveje) 1 kg	2	60	2	80
Surovo maslo (putar), 1 „	2	60	3	20
Slanina (špeh), povoj, 1 „	2	—	2	20
„surova, 1 „	1	60	1	70
Svinjska mast 1 „	1	60	1	80
Jajca, 1 par	—	14	—	16
Piščeta, 1 „	2	40	2	80
Race	—	—	—	—
Kopuni, 1 „	6	—	8	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	8	—	3	40
30 „ „ mehka, 1 „	2	60	2	80

Živina	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
		od	do		
Konji	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—
Voli, pitani	—	62	66	6	6
„ za vožnjo	284	340	—	87	38
Junci	160	330	10	64	42
Krave	108	340	56	—	62
Telice	120	200	—	—	14
Svinje, pitane	—	—	140	144	11
Praseta, plemena	12	44	—	—	6
Ovce	—	—	—	—	139

Loterijske številke 3. malega travna 1909:

Gradec 68 44 32 14 35
Dunaj 51 49 61 53 27

Vabilo. Občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Črni se bo vršil dne 18. aprila 1909, ob 1. uri popoldne, v prostorih posojilnice.

Spored:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni nasveti.

Opomba: Ako ob določeni uri ne bo navzočih zadosti zadržnikov, se bo uro pozneje zborovalo brez ozira na število zadržnikov.

K obilni udeležbi vabi **načelstvo.**

Vabilo

na

redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Šmihelu nad Pliberkom,

registrirane zadruge z neomejeno zavezo, kateri se bode vršil v nedeljo, dne 18. aprila 1909, ob 3. uri popoldne, v uradnih prostorih s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in računskih pregledovalcev ter odobrenje računskega zaključka.
2. Čitanje revizijskih poročil „Zadružne zveze“ v Celju.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev računskih pregledovalcev.
5. Sprememba pravil.
6. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi **načelstvo.**

Opomba. Ako ob določeni uri ne bo zadostno število zadržnikov, kakor določa § 35 posojilničnih pravil, se vrši občni zbor eno uro pozneje, pri katerem se bo sklepalo brezpogojno.

Esence

za takojšnjo sigurno narejanje vseh opojnih pijač, finih namiznih likérov in specialitet pošiljam v brilantni kakovosti. Poleg tega ponujam

ocetove esence 80% kem. čiste, za narejanje hudega jesiha. Recepte in plakate se priloži zastoj. Cenike pošiljam franko.

Karol Filip Pollak, tovarena esence, Praga, Marijine ulice 8.

(Solidni, strokovni zastopniki se iščejo.)

Haloško vino

liter po 35 vinarjev, se proda od 1 do 6 polovnjakov. Sod se posodi. **Zanesljivim osebam se pošilja brez povzjetja!** Naslov v upravnistvu „Mira“.

Velika zaloga najboljšega

istrijskega vina,

iz najboljših, že izza rimskih časov slavnih rimskih goric med Isolo in Piranom, prodaja po najnižji ceni od 56 litrov naprej

Anton Rebec,

posestnik in vinski trgovec, Št. Peter na Krasu.

Najboljši češki vir za dobavo.

Ceno posteljno perje!

1 kg. iver., izpukanega perja 2 K, holjšega 2 K 40 vin.; polbelega 2 K 80 vin.; belega 4 K, belega puhastega 5 K 10 vin.; 1 kg najfinjšega, snežno-belega, izpukanega 6 K 40 vin., 8 K; 1 kg sivga puha 6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfinjšega prsnega puha 12 K. Ako se kupi 5 kg, poštnine prosto.

Izgotovljene postelje iz gostonitkastega rdečega, višnjevega, belega ali rumenega nankina, dobro napolnjene, tuhnja, 180 cm dolga, 116 cm široka, z dvema blazin ma, vs-ka 80 cm dolga, 58 cm široka, napolnjena z novim, sivim, zelo trpežnim puhastim perjem 16 K; napol. puh 20 K, puh 24 K; posamezne tuhnje 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; blazine 3 K, 3 K 50 vin., 4 K. Pošiljam po posteljem povzetju od 12 K dalje poštnine prosto. Dovoljeno je zamenjati ali vrniti, ako se plača poštnina; če blago ne ugaja, se denar povrne. **S. Benisch, Deschenitz, št. 794 (Češko).**

Cenik brezplačno in poštnine prosto.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909 na novo otvorena velika manufakturna trgovina

Franc Soúvan sin

o stari Soúvanovi hiši na Mesnem trgu št. 22 v Ljubljani

Največja trgovina te stroke v Celovcu.

Modnega in manufakturnega, tu- in inozemskega blaga, vedno najnovejši izbor.

Zaloga je stalno v vrednosti 1/4 milijona kron. Za prodajanje na debelo oddajam blago trgovcem po tovarniških cenah.

Zaradi posebno velikega nakupa poletnega blaga bodem letos po zelo nizkih cenah prodajal, t. j. brez konkurence, ker se je tudi cena pri blagu znatno znižala. Imam za ženin in neveste zmerom veliko zalogo in najlepše blago na razpolaganje.

Vsi uslužbenci govorijo slovenski.

Anton Renko, lastnik trgovine, Celovec, vogel Kramarjeve ulice in Novi trg.

Goriško vinarstvo društvo

vpisana zadruga z omejeno zavezo

v Gorici

ima v svojih zalogah in prodaja

naravna in pristna vina

z Brd, z Vipavskega in Krasa.

Razpošilja na vse kraje

od 56 litrov dalje.

Vzorci vin pošilja na zahtevo. Cene zmerne, postrežba točna in realna.

Sedež društva:

Gorica, ulica sv. Antona št. 7.

Vsem Slovincem, ki prihajajo v Celovec, se toplo priporočam, da obiščejo mojo gostilno

Benediktinsko klet

v Celovcu.

Na razpolago imam najboljša štajerska (od lavantinskega stolnega kapiteljna), dolenska, avstrijska in tirolska vina in mrzla jedila po nizki ceni. Ugajali bodo gotovo vsem gostom prijazni gostilniški prostori z mirnim vrtom in lopo.

Franc Kušar, gostilničar.

Osrednjo kurjavo in prezračevanje

vseh sestav proizvaja

češki specialni zavod:

Tovarna za stroje

Jan Štětka

Praga, Kralj. Vinogrady,

Fričova ul. 892.

Posebnost: Stavbe železnih vrtnih hišic in kurjava istih s toplo vodo.

Etažna kurjava iz štedilnika skozi stanovanja z 2, 4 do 6 sob.

Železne konstrukcije mostov, streh itd.

Pristni kranjski
lanenooljnati firnež

Ojinate barve

v posodicah po $\frac{1}{2}$, 1 kg kakor tudi
v večjih posodah

Fasadne barve za hiše
po vzoreh

Slikarski vzorci

in papir za vzorce

Laki

pristni angleški za vozove, za pohištva
in za pode

Steklarski klej (kit)

priznано in strokovno preizkušeno
najboljši

Karbolinej prve
vrste

Mavec (gips) za podobarje in za
stavbe

Čopiče domačega izdelka za zidarje
in za vsako obrt

priporoča

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

Prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Zahtevajte cenike!

Naprodaj je

Murkovo posestvo

št. 6. v Št. Juriju na Vinogradih. Vse lepo aron-
dirano, imenitni sadonosniki, dobro zaraščen gozd,
vodna sila za stroje, polja po volji kupčevi več
ali pa manj, pod ugodnimi pogoji. Naprodaj je
tudi **Lebarjevo posestvo**. Več pove p. d.
Lebar v Voglah, pošta Zgornje Trušnje pri Ve-
likovcu, Koroško.

? Imate li doraslo
hčerko ?

Zahtevajte
vedno
NOVO
isbiro
z narodnim
kolkom
1 kos 23 m
za
K 16.—

Naročite takoj najcenejše in
najlepše tkaninsko blago last-
nega izdelka, kakor

celire
damaste, gradle, fancele, kana-
fuse, najmodernejše blago za
damske obleke itd. za tovarniško
ceno pri tvrdki:

Frančišek Mejd
strojna tkalnica in razpošiljal-
nica v Usti nad Orlicí, Hut-
vald št. 50, Češko.

Pišite po vzorce

Opreme
za
neveste

! podelite ji veselje in
kupite ji opremo !

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

4 $\frac{1}{2}$ / 0 /
2 / 0

kmečki kreditni zavod za Celovško okolico

Pavličeva ulica št. 7

uraduje

ob četrkih od $\frac{1}{2}$ 10. do 12. ure in od $\frac{1}{2}$ 2. do 3. ure,
ob sobotah od 10. do 12. ure.

4 $\frac{1}{2}$ / 0 /
2 / 0

Društvo jamči za popolno varnost vlog s premoženjem vseh udov.

Najbolj varno naložen denar

je v slovenski

Mestni hranilnici ljubljanski.

Stanje njenih
hranilnih vlog
znaša nad
33 milijonov
kron.

Rezervni
zaklad nad
1 milijon
kron.

Za varnost denarja jamči in je porok zraven rezervnega zaklada mestna
občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.
Zato vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in va-
rovancev ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska sprejema hranilne vloge vsak dan od 8. do 12. ure do-
poldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene
obresti vsakega pol leta h kapitalu.

Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj.

Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega in ga vlagateljem ne
zaračuni.

Denarne vloge in knjižice se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr.
poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po $4\frac{3}{4}\%$ na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik
toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo skupaj ravno 5% izposojenega kapitala.
Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Kdor pa plačuje 6% izposojenega ka-
pitala, pa poplača dolg že v 33 letih. Dolžnik pa more svoj dolg tudi poprej poplačati,
ako to hoče. — Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

Hranilnica in posojilnica se nahaja v lastni palači v Prešernovih, prej
Slonovih ulicah, št. 3. nasproti frančiškanskemu kloštru.

Patentirane, same
ob sebi delujoče **škropilnice 'Syphonia'**

za vinograde in hmeljnike

za zatiranje sadnih škodljivcev, proti bolezni na perju, za odpravo pre-
denca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nosljive in prevozljive brizgalnice

za 10, 15, 60 in 100 litrov tekočine, s pripravo za mešanje na
petrolej ali brez nje. Zahtevajte podobo in opis, katere vam pošlje

Ph. Mayfarth & Co.

tvornice strojev, specialna tvornica vinskih stiskalnic in strojev za izkoriščanje sadja.

Odlikovana z nad 620 zlatimi in srebrnimi medaljami.

DUNAJ, II./1, Taborstrasse št. 71.

Natančni ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4 $\frac{1}{2}$ / 0 /
2 / 0

od dne vloge do dne vzdiga.

➔ Kolodvorska cesta št. 27. ➔

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje preudjme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke
proti kurzní izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

➔ Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila ➔

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spljetu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček
300.000 frankov. Na mesečno vplačevanje po K 8.—
za komad.

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto.
Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje
po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.